

Misiunea și mesajul lui Pavel

Pentru studiul din această săptămână, citește: Faptele 15:38-41;
1 Corinteni 1:22-24; 15:12-22; 1 Timotei 6:12; 2 Timotei 4:7.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.” (Filipeni 3:13,14)

Pavel s-a inspirat din textele profetice ale Vechiului Testament, din istoria evreilor și din viața și învățăturile Domnului Isus, dezvoltând conceptul creștin de istorie a mântuirii, al cărui nucleu îl constituie viața, moartea și învierea lui Hristos. Datorită mediului cultural în care a trăit, atât în iudaism, cât și în societatea greco-romană, el avea o înțelegere suficientă pentru a reuși să extragă Evanghelia din complexitatea practicilor evreiești civile, ritualice și morale și să o facă mai accesibilă lumii multiculturale.

Cele treisprezece epistole trimise de el credincioșilor aplicau credința la viața practică. El a abordat atât teme doctrinale, cât și teme practice. Le-a dat sfaturi, i-a încurajat și i-a mustrat în chestiuni legate de creștinismul personal, de relații și de viața de biserică. Cu toate acestea, tema principală a tuturor epistolelor a fost „Isus Hristos, și... El răstignit” (1 Corinteni 2:2).

Pavel nu a fost doar un autor de epistole, ci a devenit cunoscut și ca misionar apostolic prin excelență, răspândind Evanghelia din Siria și până în Italia, probabil, chiar până în Spania. Într-o singură decadă, Pavel a înființat biserici în patru provincii ale Imperiului Roman.

Săptămâna aceasta, vom studia despre misiunea și mesajul său.

Astăzi: Ziua educației (colectă)

Sabatul viitor începe Săptămâna sănătății

1. Citește 1 Corinteni 1:22-24. Ce scria Pavel despre atitudinea grecilor și a iudeilor față de mesajul creștin? Ce lecții desprinse de aici ne pot ajuta în mărturia pe care o dăm în lucrarea cu diferitele categorii de oameni?

Cu ocazia eliberării israeliților din sclavia egipteană, Dumnezeu le-a dat câteva *semne* uimitoare ale grijii Sale providențiale pentru ei. Generațiile ulterioare de evrei și-au creat așteptarea ca orice nou mesager trimis de Dumnezeu să facă minuni. Spre deosebire de ei, grecii, în acord cu moștenirea lor filosofică și științifică, erau interesați de fundamentul rațional pentru a crede, fundament care să satisfacă exigențele *înțelepciunii* omenești.

Pavel nu a respins moștenirea culturală și spirituală a popoarelor cărora li se adresa, ci a utilizat-o ca punct de intrare pentru a-L propovădui pe Hristos cel răstignit. Cei dornici de minuni, le puteau găsi în viața și în slujirea lui Isus și a bisericii primare. Cei care doreau eleganța logicii și gândire rațională le-au găsit în argumentele prezentate de Pavel în favoarea Evangheliei. Ambele categorii aveau în definitiv una și aceeași nevoie: să-L cunoască pe Hristos și puterea învierii Lui (Filipeni 3:10). Metoda folosită pentru a le face cunoștință cu Hristos a depins de oamenii cărora le dădea mărturie.

Când le predica iudeilor, își clădea cuvântările pe istoria poporului Israel, legându-L pe Hristos de David și evidențiind profețiile din Vechiul Testament care arătau spre Hristos și care preziceau răstignirea și învierea Sa (Faptele 13:16-41). Cu alte cuvinte, el pornea de la lucrurile pe care le știau, de la lucrurile pe care le respectau și în care credeau și, de aici, căuta să-i aducă la Hristos.

Când li se adresa neamurilor, mesajul lui Pavel includea teme ca: Dumnezeu în calitate de Creator, Susținător și Judecător; intrarea păcatului în lume; mântuirea prin Isus Hristos (Faptele 14:15-17; 17:22-31). În lucrarea cu acești oameni, el a fost nevoit să plece dintr-un alt punct decât în lucrarea cu iudeii (sau cu neamurile care credeau în religia iudeilor). În ambele cazuri însă, obiectivul său era să-i îndrume spre Isus.

Pe ce se bazează credința ta? Ce motive ai să crezi? În ce privințe pot diferi motivele tale de cele ale altor oameni și de ce este important să recunoști aceste diferențe?

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să înțeleagă că Domnul Își comunică mesajul în moduri diferite pentru oameni diferiți.
- La nivelul sentimentelor:** Să respecte deosebirile care există între oameni în ce privește educația și mentalitatea.
- La nivel practic:** Să aleagă să fie deschiși la metodele noi și creative de a da o mărturie credincioasă, chiar dacă sunt netradiționale și neverificate.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Oamenii gândesc și simt diferit

- A. Apostolul Pavel compară atitudinile diferite pe care le au iudeii și grecii față de lucrurile spirituale (1 Corinteni 1:22). Ce diferențe ai observat personal între modurile de raportare ale rudelor și prietenilor tăi la lucrurile spirituale?
- B. Pavel declară că s-a făcut „tuturor totul” ca să-i câștige pentru Hristos (1 Corinteni 9:19-23). Ce exemple poți da în acest sens din activitatea sa?
- C. Dacă propovăduirea lui Hristos cel răstignit era „o pricină de poticnire” pentru iudei și o „nebunie” pentru greci, există metode pe care Pavel le-ar fi putut folosi pentru a transmite această învățătură fiind mai sensibil față de auditoriul său (1 Corinteni 1:23)?

II. Sentimente: Sensibilitate la diferențe

- A. Ce putem face în mod concret pentru a deveni mai sensibili față de particularitățile culturale ale celor cu care lucrăm?
- B. Cât de des ne evaluăm serviciile divine din punctul de vedere al accesibilității lor pentru vizitatori?

III. Practic: Participare la misiunea Sa transculturală

- A. Cum putem pune în practică principiul lui Pavel – „m-am făcut tuturor totul” – pentru a adapta mesajul și a-l transmite în moduri diferite, fără a-l compromite?
- B. Ce schimbări simple am putea face pentru a ne asigura că persoanele de altă religie care ne vizitează biserica se simt bine la noi?

Fiind un bun vorbitor și scriitor, Pavel a folosit în lucrarea sa misionară metoda explicării lucrurilor necunoscute prin cele cunoscute. El a apelat la lucrurile obișnuite din lumea greco-romană pentru a ilustra realitatea practică a vieții noi în Hristos. Metaforele sale s-au inspirat în mod special din două domenii cunoscute convergențelor sale: viața sportivilor, cu jocurile lor, și viața ostașilor romani, întâlniți la tot pasul.

2. Ce lecții importante pentru viața creștină au găsit cititorii lui Pavel în următoarele pasaje? 1 Corinteni 9:24-27; Galateni 5:7; 1 Timotei 6:12; 2 Timotei 2:5

Realizările sportive îi fascinau pe oamenii din vremea lui Pavel la fel de mult ca pe contemporanii noștri. Grecii antici, mari amatori de competiții, au organizat de-a lungul secolelor patru cicluri distincte de concursuri olimpice în diferite locuri din Grecia. Romanii au moștenit competițiile sportive și le-au promovat într-o și mai mare măsură. De cea mai mare popularitate se bucurau cursele de alergări, care includeau și o cursă de alergare pentru bărbați îmbrăcați în armură militară completă. Și luptele erau apreciate. Sportivii se antrenau cu asiduitate, iar câștigătorii primeau premii valoroase. Etnia, naționalitatea și clasa socială contau prea puțin, de vreme ce obiectivele erau rezistența și performanța.

3. Ce comparații a făcut Pavel între viața de ostaș și viața de creștin? 2 Corinteni 10:4,5; Efeseni 6:10-18; 1 Timotei 6:12; 2 Timotei 2:3,4.

Începând cu August Cezar, împărații romani au înlocuit soldații temporari cu războinicii de carieră, plasând trupele pe tot teritoriul Imperiului Roman și îmbunătățind și standardizând armura și armele. În vremea lui Pavel, soldații erau recrutați din grupuri etnice și naționale diferite, fie că aveau sau nu cetățenia romană. Pentru răsplata primită la sfârșitul serviciului militar, soldații jurau loialitate totală față de împăratul în funcție, care îi conducea personal în bătălie.

Pavel a aplicat viața de soldat și viața de sportiv la viața sa de misionar creștin: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința” (2 Timotei 4:7).

În ce privințe se aseamănă credința cu o luptă și cu o competiție sportivă? Cum ai experimentat în viața ta realitatea din spatele acestor metafore? Care dintre ele descrie cel mai bine experiența ta?

Rezumat: Dumnezeu ne invită să răspândim vestea bună a mântuirii în așa fel încât să fie atrăgătoare și relevantă pentru oameni diferiți.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 1 Corinteni 1:22-24

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Mesajul lui Dumnezeu este veșnic, dar trebuie exprimat în moduri diferite pentru a câștiga atenția și a cuceri inima diferitelor tipuri de oameni.

Apostolul Pavel și-a adaptat cuvintele și metodele misionare după auditoriu. De-a lungul istoriei, misionarii au călcat pe urmele sale. Misionarii Fernando și Ana Stahl au lucrat cu băștinașii din Anzii Peruvieni. La început au încercat să vândă cărți din casă în casă, dar au constatat că metoda aceasta nu dădea roade, deoarece majoritatea erau săraci și nu știau să citească. Atunci au schimbat abordarea și au înființat școli, dispensare și piețe.

Discuție introductivă: Discutați în grupă despre principiile unei lucrări misionare eficiente, așa cum sunt ilustrate de Pavel în activitatea sa. Cum putem aplica principiile acestea astăzi?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Subliniază ideea că adaptarea mesajului la felul de a gândi al ascultătorilor nu înseamnă compromiterea în vreun fel a adevărului, ci câștigarea oamenilor pentru Dumnezeu prin metode relevante pentru ei.

Comentariu biblic

I. Maestrul metaforei

(Revezi împreună cu grupa 1 Timotei 6:12.)

„Luptă-te lupta cea bună a credinței” este una dintre metaforele la care face referire studiul din această săptămână. Metaforele ne ajută să înțelegem o idee printr-o imagine vie și sugestivă. Ele conferă comunicării noi valențe. Câteva dintre imaginile cele mai impresionante ale creștinismului provin din scrierile lui Pavel. Gândește-te, de exemplu, la următoarea afirmație făcută de el: „Așa că nu mai ești rob, ci fiu”

4. Citește Romani 3:31. La care lege se referă Pavel aici?

În versiunea în limba română a epistolelor lui Pavel, cuvântul „lege” apare de circa o sută patruzeci de ori, iar în Faptele apostolilor, de circa douăzeci de ori. Pavel s-a străduit să îi ajute pe ascultătorii și pe cititorii săi, indiferent de mediul din care proveneau, să înțeleagă că termenul „lege” avea mai multe înțelesuri, îndeosebi pentru iudei. El a arătat că o lege de tipul Decalogului rămâne în vigoare pentru toți oamenii din orice timp, dar că alte tipuri de legi din Vechiul Testament și din cultura iudaică nu mai sunt în vigoare pentru creștini.

În scrierile sale, apostolul a utilizat cuvântul „lege” în general cu referire la regulile pentru ceremoniile religioase, la legea civilă, la legile sănătății și la legile purificării. El a scris despre a fi „sub Lege” (Romani 3:19) și despre a fi „izbăviți de Lege” (Romani 7:6). A vorbit despre o „lege a păcatului” (Romani 7:25), dar și despre „legea [care] este sfântă” (Romani 7:12). A amintit „Legea lui Moise” (1 Corinteni 9:9), dar și „Legea lui Dumnezeu” (Romani 7:25). Expresiile acestea erau probabil derutante pentru cei dintre neamuri, însă pentru credinciosul evreu crescut în cultura ebraică, contextul clarifica la care lege se făcea referire.

5. Citește Romani 2:21-24; 13:8-10; 1 Corinteni 7:19; Efeseni 4:25,28; 5:3; 6:2. Ce adevăr subliniază aceste texte cu privire la Legea morală?

Pavel a înțeles că legile ceremoniale, care arătau în detaliu modul în care se putea apropia cineva de Dumnezeu prin intermediul preoției, al sanctuarului evreilor și al jertfelor, și-au încetat valabilitatea după răstignire. Ele își împliniseră menirea la timpul lor, dar nu mai erau necesare. (Adevărul acesta avea să devină evident în special după distrugerea templului.)

Situația este totuși diferită în ceea ce privește Legea morală, formulată în zece porunci, „articole” cum le-am spune astăzi. În epistolele sale, Pavel citează câteva porunci din Decalog și face aluzie la alte câteva, arătând că ele sunt norme etice universale, obligatorii în egală măsură pentru toți oamenii, iudei și neamuri. El a condamnat păcatul și nu ar fi diminuat în niciun fel valabilitatea legii care definește păcatul. Este ca și cum i-am recomanda cuiva să nu încalce limita de viteză, dar i-am spune că indicatoarele de limită de viteză nu mai sunt valabile!

(Galateni 4:7). Ce mod frumos de a exprima libertatea și simțământul de apartenență de care se bucură creștinul!

Pentru a descrie biserica, Pavel utilizează metafora corpului uman: „Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi... alcătuim un singur trup în Hristos, dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora” (Romani 12:4,5). Această imagine ne ajută să înțelegem mai bine modul în care funcționează biserica sub îndrumarea lui Dumnezeu. Pavel exploatează această imagine și în 1 Corinteni 12:12-26 pentru a desprinde noi învățăminte. Unele metafore sunt surprinzătoare: el se aseamănă pe sine însuși cu o femeie care simte durerile nașterii (Galateni 4:19) și cu o mamă care-și hrănește copilul cu lapte (1 Corinteni 3:1,2).

Însă cele mai interesante imagini sunt cele care se referă la mântuire. El aseamănă mântuirea cu diverse experiențe: adopția (Romani 8:15), reconcilierea (Romani 5:10), dezvinovățirea (Galateni 2:16), eliberarea (Romani 6:18), căsătoria (Romani 7:2-4), răscumpărarea (Efeseni 1:7) și intrarea în posesia unei moșteniri (Romani 8:17).

Fiecare dintre aceste metafore ne deschide o poartă către un adevăr al mântuirii. Dacă punem accent numai pe una dintre ele, pierdem din vedere semnificația oferită de celelalte. Metaforele răscumpărării și îndreptățirii aveau o semnificație clară pentru oamenii care trăiau în sistemul roman de legi.

Când prezentăm vestea bună despre Domnul Isus, trebuie să avem grijă să o exprimăm pe înțelesul celor cărora ne adresăm.

De discutat: Dacă i-ai vorbi despre Evanghelie unui om care nu a cunoscut creștinismul, ce metafore crezi că ai putea folosi? La care dintre parabolele Domnului Isus ai face apel în acest caz?

II. Să îi întâmpinăm pe oameni acolo unde se află

(Revezi împreună cu grupa 1 Corinteni 1:22-24.)

Când ne gândim la misiunea noastră, ne gândim la metodele prin care să-i atragem pe oameni la biserică. Discutăm atunci despre faptul că predicile trebuie să fie convingătoare, muzica, înălțătoare și membrii bisericii, prietenoși. Apoi îi invităm pe oameni la evenimentele speciale și sperăm să fie încântați.

Toate lucrurile acestea sunt importante, dar să nu uităm niciodată că misiunea presupune ca noi să mergem acolo unde se găsesc oamenii și nu să așteptăm ca ei să vină la noi. Domnul Isus a demonstrat ade-

6. Care a fost esența mesajului lui Pavel? 1 Corinteni 2:2

Viața și învățăturile lui Pavel au avut în centru răstignirea Domnului Hristos. Totuși el nu a prezentat acest subiect esențial separat de alte învățături, ci în relație cu ele; iar una dintre aceste învățături, probabil cea mai strâns legată de răstignire, este învierea, eveniment fără de care moartea lui Hristos ar fi fost zadarnică.

7. Citește 1 Corinteni 15:12-22. Ce cuvinte și expresii din aceste versete ne arată cât de importante sunt moartea și învierea lui Isus pentru Evanghelie? De ce este esențială pentru înțelegerea acestor texte înțelegerea corectă a morții ca somn? Altfel spus, dacă morții în Hristos ar fi deja în cer, despre ce ar mai vorbi Pavel aici? Care este centrul de greutate al argumentației lui?

Din nefericire, majoritatea confesiunilor creștine, ca și religiile necreștine, cred cu tărie învățătura despre nemurirea sufletului omenesc. Totuși Pavel a subliniat în mod repetat următoarele adevăruri:

- a. Numai Dumnezeu este nemuritor (1 Timotei 6:16);
- b. Nemurirea este un dar oferit de Dumnezeu celor mântuiți (1 Tesaloniceni 4:16);
- c. Moartea este un somn până la revenirea lui Hristos (1 Tesaloniceni 4:13-15; 1 Corinteni 15:6,18,20).

În aproape toate religiile, închinarea cuprinde numeroase învățături bazate pe ideea falsă a nemuririi sufletului. Dintre aceste învățături amintim reîncarnarea, rugăciunea la sfinți, venerarea spiritelor strămoșilor, arderea veșnică în focul iadului și multele practici New Age, precum comunicarea cu morții prin medierea spiritistă sau experiența părăsirii temporare a corpului fizic. Înțelegerea corectă a învățăturii biblice despre moarte este unica măsură reală de protecție împotriva acestor amăgiri. Este regretabil că, printre creștini, mulți sunt înclinați să respingă adevărul cu privire la starea omului în moarte!

Argumentația apostolului Pavel despre realitatea învierii morților s-a bazat pe logică, pe o rațiune coerentă și consecventă. Ce alte adevăruri creștine mai pot fi argumentate logic?

vărul acesta în lucrarea Sa pe pământ: El a coborât din cer și a locuit printre noi (Ioan 1:14).

Apostolul Pavel a urmat exemplul Domnului. El a călătorit pretutindeni în lumea cunoscută la data aceea și a stat de vorbă cu oamenii în piețe, pe străzi și în Areopag. El a știut că misiunea, pentru a fi eficientă, trebuie să înceapă acolo unde se găsesc oamenii, clădind pe cunoștințele și experiența lor, și apoi să-i conducă la nivelul la care dorește Dumnezeu ca ei să ajungă.

În pasajul studiat, Pavel afirmă că el Îl propovăduiește și iudeilor, și neamurilor pe Hristos cel răstignit. Este adevărat, dar, de fiecare dată, și-a adaptat mesajul la auditoriu. Spre exemplu, în Faptele 14, când s-a aflat cu Barnaba în orașul păgân Listra, nu a amintit nici măcar o dată despre Hristos cel răstignit. Însă, cu puțin timp înainte, când li s-a adresat iudeilor, le-a vorbit despre moartea lui Hristos și despre învierea Sa (Faptele 13:31-39). În așteptarea momentului potrivit pentru a le împărtăși păgânilor istoria răstignirii lui Hristos, Pavel s-a ocupat mai întâi de pregătirea terenului.

De discutat

1. Cum ne putem da seama când este momentul oportun să le vorbim oamenilor despre anumite adevăruri?

2. Ce măsuri putem lua pentru a ne asigura că, în dorința noastră de a intra în contact cu oamenii, nu diluăm mesajul pe care îl avem de transmis?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Ellen G. White ne îndeamnă să nu lucrăm după niște stereotipuri, să insistăm doar într-un anumit fel de lucrare, ci să ne adaptăm metodele de a da mărturie în moduri creative (vezi *Evanghelizare*, p. 106). Totuși, înseamnă aceasta că orice idee de misiune, oricât de nouă și de ingenioasă, va reuși să îi aducă pe oameni la Hristos? Discutați în grupă posibilitățile de a evalua cât de potrivite sunt noile metode de misiune.

Întrebare aplicativă

Ellen G. White dădea următorul sfat: „Fiți foarte atenți să nu prezentați adevărul în așa fel încât să treziți prejudecata și să închideți ușa inimii în fața lui” (*Evanghelizare*, p. 141). Cum puteți prezenta adevă-

Pavel era un om harnic, cu o personalitate puternică și perseverent în urmărirea țelului. Un astfel de om poate fi singuratic, cu puțini prieteni și mulți admiratori. În călătorii, Pavel era însoțit de doi sau trei colaboratori. Cel puțin opt dintre cei apropiați sunt amintiți pe nume (Faptele 13:2; 15:22,37; 16:1-3; 19:22; Coloseni 4:7,10,11; Filimon 24). La aceștia trebuie adăugați cei menționați în salaturile din Romani 16-24 și familiile menționate în salaturile generale.

Apostolul credea în lucrul în echipă, mai cu seamă în acțiunile de pionierat. Însă, uneori, el a intrat în conflict cu colaboratorii săi.

8. Citește Faptele 15:38-41. Ce aflăm aici despre limitele umane ale acestor mari lucrători, Pavel și Barnaba?

„În acel moment, Marcu, copleșit de frică și de descurajare, a șovăit o vreme în intenția sa de a se devota cu toată inima lucrării Domnului. Neobișnuit cu greutatea, și-a pierdut elanul din cauza primejdiilor și privațiunilor de pe cale. (...) Faptul că i-a părăsit l-a determinat pe Pavel să-l judece pe Marcu nefavorabil și chiar aspru pentru un timp. De cealaltă parte, Barnaba, avea tendința să-l scuze din cauza lipsei de experiență. Fiindcă a văzut în el calități care aveau să-l facă potrivit ca lucrător folositor pentru Hristos, Barnaba se temea ca nu cumva Marcu să abandoneze lucrarea.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pp. 169–170

9. Ce ni se spune în 2 Timotei 4:11 despre creștere și iertare?

Relatarea din Faptele apostolilor ne arată că Pavel se aștepta ca tovarășii lui de lucru să persevereze când dădeau de pericole și greutate. Pentru el, echipa de lucrători era o biserică în miniatură. El pune accent pe importanța unui exemplu bun, a unui model demn de imitat. Relațiile dintre membrii echipei, bazate pe respect și pe dragoste, au devenit un exemplu de urmat pentru biserici, care se adunau de obicei în case particulare. De asemenea, echipa oferea un cadru ideal pentru instruirea noilor evangheliști și misionari. Desigur că lucrurile nu au funcționat întotdeauna perfect, cum am văzut în incidentul cu Ioan Marcu.

Cu toții facem greșeli. Cum poți învăța să-i ierți pe cei care te-au rănit prin greșelile lor? Gândește-te și la cei pe care i-ai rănit prin greșelile tale. Ce ai făcut pentru a le aduce vindecare în acele situații? Dacă nu ai făcut nimic până acum, ce ai putea începe să faci chiar acum?

rul etern despre Sabat sau despre starea morților în așa fel încât să nu treziți prejudecăți?

Activitate: Formează trei sau patru echipe și dă-i fiecareia câte un adevăr spiritual și câte o categorie „dificilă” de ascultători. De exemplu:

Adevăr spiritual – „Revenirea iminentă a lui Isus”; ascultători dificili – un grup de oameni cu studii superioare.

Sau: Adevăr spiritual – „Dumnezeu a creat pământul”; ascultători dificili – un grup de studenți.

Discutați despre metodele de construire a încrederii și de câștigare a interesului față de subiect și apoi despre metodele concrete de comunicare a adevărului. Care pas din acest proces este mai ușor? Ni se întâmplă vreodată să ne îndreptăm toată energia către realizarea primului pas (construirea de poduri) și rămâne prea puțin pentru al doilea pas (comunicarea efectivă a adevărului)?

Întrebare pentru meditație: Unul dintre pericolele grijii exagerate de a nu ofensa pe cineva sau de a nu rosti vreun cuvânt nepotrivit este acela de a nu mai ajunge niciodată la împărtășirea efectivă a credinței noastre. Cum putem menține echilibrul între precauție și curajul în misiune?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Discutați în grupă despre influența simbolurilor în viața noastră zilnică. Pe paginile de internet, pictogramele ne ajută să știm unde să dăm click pentru a realiza o acțiune sau pentru a obține o anumită informație (pictograma „plic” înseamnă „trimite”, pictograma „coș de cumpărături” trimite la lista de cumpărături online, iar pictograma „lupă” înseamnă „caută”). Aceste pictograme sunt niște metafore vizuale. Comercianții cunosc puterea metaforei. Discutați în grupă despre importanța ei în viața noastră spirituală și despre semnificația diferită pe care o au anumite cuvinte-imagine în mintea diferiților oameni.

Activitate: Citește împreună cu membrii grupei, din Matei 13, câteva dintre „metaforele Împărăției” folosite de Isus. (Împărăția cerului este asemănată cu un năvod, cu o comoară ascunsă, cu un aluat etc.)

Invită-i pe membrii grupei să creeze, individual sau pe echipe, câteva metafore ale mântuirii. Ce parabole sau pilde ar folosi Domnul Isus astăzi? Încurajează-i să fie creativi. Discutați despre impactul pe care l-ar avea aceste metafore moderne asupra oamenilor din diferite medii.

Activitatea de scriitor și predicator a apostolului Pavel a ajutat la transformarea unei grupări religioase iudaice dintr-un colț obscur al Imperiului Roman într-o religie mondială. Ideile prezentate în cele treisprezece epistole ale sale au exercitat, probabil, o mai mare influență decât oricare alt text antic grec de dimensiuni similare.

Întrebări recapitulative

1. Cum se raportau iudeii și grecii la mesajul creștin și cum i-a abordat apostolul Pavel, pentru a-i ajuta să înțeleagă Evanghelia? Ce învățăm de aici în privința lucrării noastre din prezent?
2. Ce metafore a folosit apostolul Pavel pentru a ilustra viața de creștin? Cu ce poate fi comparată astăzi viața de creștin?
3. Cum a utilizat apostolul Pavel termenul „lege” în scrierile sale și care a fost atitudinea lui față de Legea morală (Cele Zece Porunci)? Care este motivul pentru care este necesară, în prezent, o distincție între diversele legi care apar în Vechiul Testament și Legea morală?
4. Conform studiului, care a fost esența mesajului lui Pavel? De ce este necesar ca esența mesajului nostru, astăzi, să rămână aceeași?
5. La ce metodă de argumentare a recurs apostolul Pavel pentru a sublinia necesitatea credinței în învierea morților?
6. Care este starea spirituală a majorității oamenilor din societatea în care trăiești? Care sunt convingerile lor cele mai larg răspândite? Care ar fi cea mai bună metodă de lucru cu ei?
7. Meditați mai mult asupra rolului minunilor în viața de credință, precum și asupra rolului logicii și rațiunii. Povestiți grupei ce rol au avut minunile, logica și rațiunea în viața dumneavoastră.
8. De care erori și amăgiri ne ferește credința în învierea morților?
9. Cum s-au manifestat limitele umane ale apostolilor Pavel și Barnaba în timpul colaborării lor? De ce credeți că Dumnezeu, prin inspirație, ne-a lăsat și astfel de mărturii despre acești mari oameni ai credinței?

Mâine – Începe Săptămâna sănătății.

12. Predicile furate (2)

Am rămas internat două săptămâni. Aveam dureri mari, dar treptat am început să-mi revin. M-au vizitat mulți pastori. Unii spuneau că Dumnezeu m-a lovit, pentru că am intrat în biserica adventistă. Pastorul adventist a venit și el de câteva ori și mi-a adus o carte cu titlul *Tragedia veacurilor*. Și, fiindcă aveam mult timp la dispoziție, până la externare am reușit să o citesc pe toată. Când pastorul adventist a venit apoi la mine acasă, l-am asaltat cu întrebări.

Când m-am recuperat suficient ca să pot predica iarăși în biserică, am reluat obiceiul de a merge la biserica adventistă ca să notez predicile. Nu i-am spus pastorului ce făceam și nici membrilor mei nu le spuneam din ce materiale mă „inspiram”.

Odată, pastorul adventist a ținut o predică despre Sabat. Am notat și predica aceasta. Totuși, după ce am ținut predica în biserica mea, membrii au venit la mine și m-au întrebat de ce noi ne închinăm duminica dacă sâmbăta este Sabatul lui Dumnezeu. Picasem în capcana pe care mi-o întinsesem singur! I-am făcut o vizită pastorului adventist și l-am rugat să studieze Biblia împreună cu mine, începând cu subiectul Sabatului. Pe urmă, i-am strâns pe membrii mei și le-am prezentat exact aceleași lucruri. Nu s-au arătat toți încântați, dar mulți au cerut să cunoască mai mult.

Vestea că prezentam doctrine adventiste de la amvon a ajuns și la conducătorii bisericii mele. Mi-au comunicat că dacă insistam să predica în stil adventist, nu puteam să-mi păstrez postul. În momentul acela eram deja convins de Sabat și de alte adevăruri biblice pe care le învățasem de când am început să „împrumut” predicile pastorului.

Am hotărât să devin adventist, să convertesc comunitatea mea la adventism și să iau cu mine cât mai mulți membri ai bisericii mele. Zilele de duminică s-au transformat în zile de studiu și mi-au venit în ajutor câțiva pastori adventiști. Am participat la cursuri intensive de Biblie timp de trei sau patru luni și am încercat să înțelegem care era voia lui Dumnezeu pentru viața și biserica noastră. Am avut un botez pentru 20 de persoane din biserica mea care s-au alăturat familiei adventiste. Ulterior, au primit botezul încă 13 persoane. Mai bine de jumătate dintre membrii micii mele comunități au devenit adventiști!

Gamini Mendis este pastor în trei comunități adventiste din Sri Lanka.

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63